

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218201233
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4218201233.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou vo veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916 proti žalovanému: C. V., nar. XX.X.XXXX, bytom L., Č. U. E., O. XXX/X, o zaplatenie 90.000 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 88.865,76 eur s úrokom vyčísleným vo výške 8.320,50 eur ako aj s úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 12.268,31 eur, poplatky vo výške 17,50 eur a 3 % úrok z omeškania ročne zo sumy 88.865,76 eur od 31.1.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 88.865,76 eur ako aj v časti prevyšujúcej sumu vyčísleného úroku vo výške 8.320,50 eur, v časti prevyšujúcej sumu vyčísleného úroku z omeškania vo výške 12.268,31 eur, v časti poplatkov prevyšujúcich sumu 17,50 eur, v časti 6,49 % úroku ročne od 31.1.2018 a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamieťa.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 55,70 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 22.2.2018 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 90.000 eur s úrokom za obdobie od 6.3.2012 do 30.1.2018 vo výške 36.894,43 eur, s úrokom z omeškania za obdobie od 6.3.2012 do 30.1.2018 vo výške 12.432,89 eur, poplatky za obdobie od 6.3.2012 do 30.1.2018 vo výške 1.2964,83 eur, 6,49% úrok ročne zo sumy 90.000 eur od 31.1.2018 do zaplatenia, 3% úrok z omeškania ročne zo sumy 90.000 eur od 31.1.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že 7.6.2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o EASYOTP úvere č. 017/30218/11SU, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo (VOP). Žalobca na základe zmluvy poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 90.000 eur zabezpečený nehnuteľnosťou. Úver bol poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu, ku dňu podpísania zmluvy vo výške 4,49% ročne s prirážkou vo výške 2.00% ročne, a tak výsledná úroková sadzba bola 6,49% ročne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 6.6.2031 s počtom splátok 83, splatných 6. deň v mesiaci, keď prvá splátka bola splatná 6.9.2011 a výška 1. až 82. splátky bola 673,25 eur, pričom výška 83. splátky bola dohodnutá sumou 669,57 eur. Podľa čl. VV bod 2 písm. e/ zmluvy bol žalobca v prípade porušenia zmluvných povinností oprávnený vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný jednorázovo pred termínom splatnosti, vrátane úrokov a poplatkov. Najstaršia neuhradená splátka uplatnená žalobou je splátka splatná 6.3.2012. Žalovaný dňa 10.1.2013 realizoval úhradu sumy vo výške 200 eur, ktorá bola vo výške 95,26 eur zúčtovaná na úrok, vo výške 60,04 eur na úrok z omeškania a vo výške 44,70 eur na

poplatky. Dňa 4.1.2012 žalovaný realizoval úhradu sumy vo výške 93 eur, ktorá bola vo výške 64,02 eur zúčtovaná na úrok, vo výške 9,18 eur na úrok z omeškania a vo výške 19,80 eur na poplatky. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a tak žalobca prípisom zo 7.11.2012 vyzval žalovaného na plnenie a listom z 31.5.2013 oznámil žalovanému vyhlásenie úveru za predčasne splatný, keď jeho splatnosť nastala 29.6.2013 a súčasne žalovanému oznámil začatie výkonu záložného práva. Žalobca si svoj nárok na zaplatenie sumy 111.054,84 eur so 7,19% úrokom ročne zo sumy 90.000 eur od 3.5.2014 do zaplatenia a 3% úrokom z omeškania ročne zo sumy 90.000 eur od 3.5.2014 do zaplatenia uplatnil dňa 2.6.2014 na Rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie. Rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom z 12.11.2014, v znení opravného rozhodcovského uznesenia z 28.12.2014, návrhu žalobcu vyhovel. Okresný súd Komárno uznesením sp.zn. 13Er8419/2015 z 25.2.20156 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5CoE/193/2016 z 29.7.2016 bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky priznanej rozhodcovským rozsudkom. Žalobca ďalej v žalobe zdôraznil, že si uplatňuje splátky od 6.3.2013, pričom k 30.1.2018 je celková výška pohľadávky žalobcu zo zmluvy o úvere 140.624,15 eur, z ktorej suma 90.000 eur predstavuje nesplatenú istinu, suma 36.894,43n eur predstavuje nezaplatený úrok, suma 12.432,89 eur predstavuje nezaplatený úrok z omeškania a suma 1.296,83 eur predstavuje poplatky, ktoré pozostávajú z mesačne účtovaného poplatku za vedenie účtu od 6.2.2013 do 6.6.2013 vo výške 17,50 eur, náklady dražby vo výške 1.279,33 eur.

Za dôkaz žalobca označil zmluvu, všeobecné obchodné podmienky, výpis z účtu, výzvu na zaplatenie, vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva, štatút splatenia, rozhodcovský rozsudok s rozhodnutiami súdov v exekučnej veci žalobcu ako oprávneného.

2. Žalobca podaním zo 17.9.2018 doplnil žalobu o skutočnosti uvedené už v žalobe, ako aj o konkretizovanie zvýšenia úrokovej sadzby zo 6,49% ročne na 6,99% ročne po ukončení fixácie dňa 6.6.2012. V ďalšom odôvodňoval svoj nárok na zmluvný úrok do doby úplného splatenia istiny.

3. Súd otvoril vo veci pojednávanie dňa 7.3.2019 s tým, že pojednával v neprítomnosti žalovaného.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava žaloby v znení jej doplnenia.

4. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nie je sporné uzavretie úverovej zmluvy ako aj čerpanie úveru, rovnako nie je sporné, že žalovaný si svoj záväzok z úverovej zmluvy riadne neplnil. Súd uviedol, že sporná je výška uplatneného nároku vzhľadom na zmätočne uvedené obdobie uplatneného nároku, keď v žalobe je uvedené, že sa uplatňujú splátky od 6.3.2013, pričom v tabuľkovej časti vyčíslenie uplatneného nároku začína od 6.3.2012. Sporným sa javí aj nárok v časti vyčísleného úroku zahŕňajúceho úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nárok v časti poplatkov ako aj nárok v časti ďalšieho úroku z nesplatennej istiny úveru. Preto sa súdu javí byť uplatnený nárok s poukazom na uvedené čiastočne dôvodný. Súčasne súd uviedol, že vykoná dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

5. Žalobca, v reakcii na oznámenie súdu, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu požiadal o odročenie pojednávania za účelom dispozície so žalobným návrhom, keď uniklo jeho pozornosti, že obdobia sú v žalobe uvedené rozdielne, s rozdielom 13 mesiacov, čo sa nepochybne premieta aj do výšky uplatneného nároku. Uviedol, že si jednoznačne uplatňujú nároky za obdobie od 6.3.2013.

Súd odročil uvedené pojednávanie a žalobcovi uložil predložiť amortizačnú tabuľku.

6. V podaní doručenom súdu 14.5.2019 žalobca uviedol, že v texte žaloby chybou v písaní uviedol, že si uplatňuje splátky od 6.3.2013, no podľa petitu žaloby ako aj prepočtovej tabuľky si uplatňuje pohľadávku od 6.3.2012, a preto v danej veci nerobí procesný úkon smerujúci k späťvzatiu žaloby. Súčasne uviedol nový prepočet pohľadávky s tým, že istina k 6.3.2012 v prepočte je vyššia (88.881 eur) oproti výške istiny k 6.3.2012 v amortizačnej tabuľke (88.865,76 eur) v dôsledku toho, že žalovaný neuhradil plánovanú splátku. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný si vyhlásenie predčasnej splatnosti prevzal 19.6.2013 a jej účinnosť nastala až 30.6.2013, aj keď v žalobe tvrdil že nastala 29.6.2013, čo bola nedeľa. Žalobca dňom 1.7.2013 úročí pohľadávku úrokom a úrokom z omeškania, pričom výška úroku od 6.3.2012 do 1.7.2013 je 8.217 eur a výška úroku z omeškania za obdobie od 6.3.2012 do 1.7.2013 je 34,06 eur. K 1.7.2013 celková výška pohľadávky, ktorú si uplatňuje žalobou je 98.428,89 eur, z ktorej suma 88.881 eur predstavuje nesplatenú istinu úveru, suma 8.217 eur predstavuje nezaplatený úrok, suma 34,06

eur predstavuje úrok z omeškania a suma 1.296,83 eur predstavuje poplatky, z ktorých na mesačne účtovaný poplatok za vedenie úverového účtu po 3,50 eur od 6.2.2013 do 6.6.2013 pripadá suma 17,50 eur a na náklady dražby pripadá suma vo výške 1.279,33 eur. Žalobca má voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku k 1.7.2013 vo výške 7,19% ročne a ku dňu 30.1.2018 vo výške 6,49% ročne ako aj nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatňuje len vo výške 3% ročne. V závere žalobca uviedol, že trvá na petite žaloby zo 16.2.2013.

Keďže žalobca v uvedenom podaní ani nezobral žalobu v časti späť a ani nenavrhol v konaní proti spotrebiteľovi neprípustnú zmenu žaloby (§ 294 CSP), súd na uvedené podanie neprihliadol, až na spresnenie, že predmetom nároku žalobcu sú splátky od 6.3.2012.

7. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, predpisom *lex specialis*. Súd teda daný vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, keď v danom prípade s poukazom na § 1 ods. 3 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2011 spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

8. Zo Zmluvy o EASYOTP úvere č. 017/3021/11SU 11RSU vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 7.6.2011 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému účelový špecifický spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou vo výške 90.000 eur, ktorý žalovaný ako dlžník bol povinný splatiť 238 splátkami, pričom 1. splátka bola splatná 6.9.2011, splátky č. 2. - 237. boli splatné 6. deň v mesiaci a 238. splátka mala byť splatná 6.6.2031 s tým, že výška 1. - 237. splátky bola po 637,25 eur a výška 238. splátky bola dohodnutá sumou 669,57 eur. Úver bol poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu určenú ako súčet základnej úrokovej sadzby pre spotrebné úvery a prirážky 2% ročne s tým, že výška prirážky sa nebude meniť počas trvania celého úverového vzťahu a základná úroková sadzba pre spotrebné úvery, fixovaná na obdobie 1 roku, bola v čase podpísania zmluvy 4,49% ročne. Potom výsledná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola 6,49% ročne. Úver bol poskytovaný za účelom nadobudnutia nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. U. E..

Podľa výpisu z účtu, žalovaný čerpal úver vo výške 90.000 eur dňa 8.8.2011.

Žalobca podaním zo 7.11.2012 vyzýval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy, ktorej výšku k 7.11.2012 vyčíslil sumou 10.651,36 eur. Žalovaný si uvedenú výzvu prevzal 19.11.2012.

Žalobca listom z 31.5.2013 vyhlásil úver za predčasný splatný s tým, že účinnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti nastáva do 10. dní od doručenia uvedeného podania žalobcu, ktoré si žalovaný podľa doručenky na čl. 67 súdneho spisu prevzal 19.6.2013.

Spoločnosť Auctioneer s.r.o. faktúrou č. OF00522013, ktorá bola splatná 10.12.2013, vyúčtovala žalobcovi náklady dražby vo výške 1.279,33 eur.

9. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že podľa amortizačnej tabuľky, ku dňu splatnosti splátky splatnej 6.3.2012, od ktorej si žalobca uplatnil svoje nároky, bol zostatok nesplatenej istiny vo výške 88.865,76 eur, ktorý by v dôsledku úhrady splátky splatnej 6.3.2012 klesol na sumu 88.673,13 eur. Pokiaľ si žalobca uplatnil nároky od splátky splatnej 6.3.2012, potom súd považoval nárok v časti nesplatenej istiny úveru za dôvodný do výšky 88.865,76 eur. Podľa amortizačnej tabuľky, do splátok splatných od 6.3.2012 do 6.6.2013 vrátane bol zahrnutý úrok vo výške 8.000,57 eur, pričom na úrok od 6.6.2013 do účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňom 30.6.2013 pripadla suma vo výške 449,38 eur (podľa tabuľky v žalobe), keď splátka splatná po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a to dňa 6.7.2013, pozostávala zo splátky úroku vo výške 499,67 eur a splátky istiny vo výške 199,77 eur. Potom úhrnom dlžný úrok od splátky splatnej 6.3.2012 do 30.6.2013 predstavuje sumu vo výške 8.449,95 eur, ktorej výšku podľa tabuľky uvedenej v žalobe vyčíslil žalobca (len) sumou vo výške 8.320,50 eur, a tak súd považoval nárok žalobcu v časti nesplateného dlžného úroku za dôvodný do výšky 8.320,50 eur.

10. Na poplatky za vedenie účtu splatné od 6.2.2013 do 6.6.2013 vrátane pripadá suma v uplatnenej výške 17,50 eur (5 x 3,50). Súd v tejto časti poplatkov považoval nárok žalobcu za dôvodný. Nárok

žalobcu na náklady dražby vo výške 1.279,33 eur súd nepovažoval za dôvodný, keď žalobca dôvodnosť tohto nároku nepreukázal. Žalobca netvrdil a nepreukázal na základe čoho a kedy vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločnosťou Auctioneer s.r.o. vyúčtované náklady dražby vo výške 1.279,33 eur, a tak súd žalobu aj v tejto časti „poplatku“ zamietol.

11. Pokiaľ predmetom konania boli splátky od 6.3.2012, v predchádzajúcich splátkach splatných od 6.9.2011 do 6.2.2012 vrátane boli zahrnuté splátky istiny vo výške 1.134,24 eur, ktoré si však žalobca výslovne neuplatnil, preto súd nárok žalobcu na istinu úveru prevyšujúcu sumu 88.865,76 eur zamietol.

12. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie v žalobe, podľa ktorého dlh žalovaného na zmluvnom úroku predstavuje sumu 36.894,43 eur. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 31.5.2013 s účinnosťou k 30.6.2013, a tak s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka (Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.) zostal nepreukázaným nárok žalobcu na ďalší úrok z nesplatenej istiny, o ktorý žalobca navýšil sumu dlžného úroku (priznaného vo výške 8.320,50 eur) po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a rovnako zostal nepreukázaným aj nárok žalobcu na ďalší úrok vo výške 6,49% ročne z tvrdenej nesplatennej istiny vo výške 90.000 eur od 31.1.2018 do zaplatenia. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti, teda čerpané peňažné prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí vrátiť veriteľovi predčasne, bez nároku na pôvodne zmluvne dohodnutú odmenu v podobe úroku splatného až po predčasnom zosplatnení úveru. Po uvedenom dni žalobcovi podľa názoru súdu už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru.

Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na (ďalší) úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/355/2017 - 85 z 11.4.2018, č.k. 6Co/179/2017 - 71 z 13.12.2017, č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/255/2017 z 15.3.2018, sp. zn. 5Co/112/2018 z 27.3.2019, sp. zn. 5Co/68/2018 z 30.1.2019, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru. Názor konajúceho súdu je zhodný s názorom zaujatým aj v odbornej právnickej literatúre - PAGÁČ, L. Komentár k § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. In: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 2293 („Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. V opačnom prípade by na ťarchu účastníka dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z pôžičky, jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej má veriteľ právo na zmluvné úroky aj počas doby, po ktorú je dlžník v omeškaní s vrátením pôžičky, pretože aj počas tejto doby veriteľ nemá možnosť so svojimi prostriedkami nakladať a dlžník by mal mať povinnosť kompenzovať veriteľa za celý čas, po ktorý istinu skutočne užíval až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Sankciou za omeškanie dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné.“).

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Uvedenú právnu úpravu nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných

úverových prostriedkov nárok na (ďalší) úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov. Veriteľovi žalovaného ku dňu predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ vzniká nárok na dovtedy neuhradené splátky úveru, splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti, vrátane dovtedy splatného a neuhradeného úroku z čerpanej úverovej istiny, ale aj nárok na predčasne zosplatnenú istinu úveru zahrnutú pôvodne v splátkach splatných po dni predčasného zosplatnenia úveru. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom (predčasne) vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplata čerpaných peňažných prostriedkov. Zaviazanie žalovaného na zaplata odplaty v podobe priznania uplatneného úroku z dlžnej istiny aj za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do nešpecifikovanej budúcnosti by bolo v rozpore s § 53 ods. 6 OZ, keď by takáto odplata nepochybne mohla prevýšiť najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

S poukazom na uvedené súd žalobu v prevyšujúcej časti vyčísleného úroku ako aj v časti 6,49 % úroku ročne od 31.1.2018 do zaplata zamietol ako nedôvodnú.

13. Žalobca si uplatnil aj vyčíslený úrok z omeškania vo výške 12.432,89 eur, ktorý si uplatnil po vyčíslení 3% úrokom ročne z dlžnej istiny. Z istiny zahrnutej v dlžných splátkach splatných od 6.3.2012 do 6.6.2013 vrátane, si žalobca za obdobie do 1.7.2013 uplatnil nárok na úrok z omeškania vyčíslený sumou 49,88 eur, z ktorej súd považoval za dôvodnú len časť vo výške 34,06 eur. 3% úrok z omeškania ročne z dlžnej a prisúdenej istiny úveru vo výške 88.865,76 eur od 1.7.2013 do 30.1.2018 predstavuje sumu vo výške 12.234,25 eur. Z uvedených dôvodov súd nárok žalobcu na vyčíslený úrok z omeškania považoval za dôvodný do výšky 12.268,31 eur a v časti prevyšujúcej takto vyčíslený úrok z omeškania žalobu zamietol.

14. Za pretrvávajúce omeškание žalovaného vznikol veriteľovi žalovaného v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., popri už vyčíslenom prísudku nárok na ďalší úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Súd žalobcovi s poukazom na § 216 ods. 1, 2 CSP priznal 3% úrok z omeškania ročne z dlžnej úverovej istiny vo výške 88.865,76 eur od 31.1.2018 do zaplata.

15. Žalobca bol v konaní s viacerými nárokmi len čiastočne úspešný (77,85%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, vyčísleného úroku, vyčísleného úroku z omeškania, poplatku je úspechom žalovaného (22,15%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 55,70% náhradu trov konania.

16. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie

rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.